

ПРАКТИЧНА РОБОТА №1. ОЗНАЙОМЛЕННЯ З КЕРУЮЧИМИ КОНСТРУКЦІЯМИ

Мета роботи – освоєння основ роботи із простими керуючими конструкціями. Вивчення понять «цикл та розгалуження», робота зі списками у Python.

Основні теоретичні відомості

Встановлення Python

Python можна скачати з python.org. Однак якщо він ще не встановлений, то замість нього рекомендується встановити дистрибутивний пакет Anaconda, який вже включає в себе більшість бібліотек, необхідних для роботи в області науки про дані.

Консоль Python

Щоб почати працювати з Python, потрібно відкрити командний рядок на комп'ютері. Щоб відкрити консоль Python, необхідно ввести `python`, для Windows, або `python3` для Mac OS / Linux, і натиснути `enter`. Якщо ви встановили Anaconda, треба відкрити вікно Anaconda Prompt, та ввести Python у консолі що з'явилася.

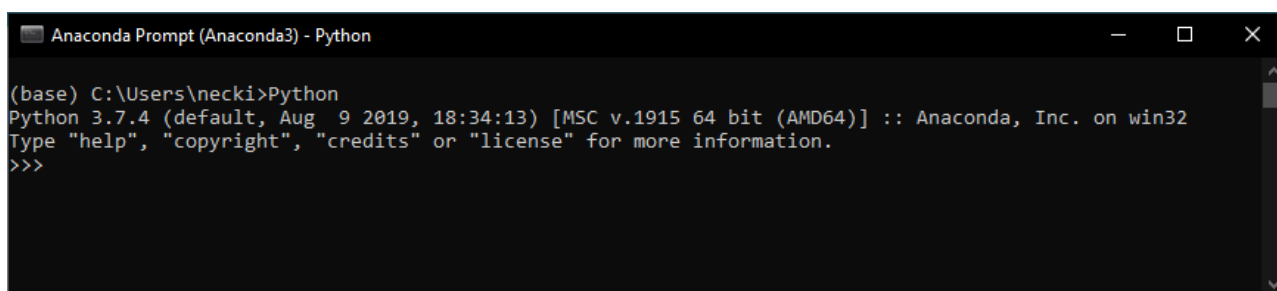

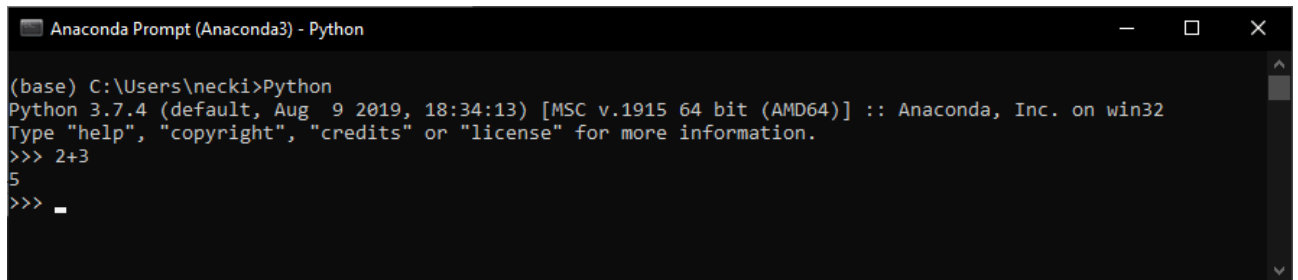
Рисунок 1.1 – Демонстрація вікна Anaconda Prompt

Після запуску Python командний рядок змінилася на `>>>`. Це означає, що зараз ми можемо використовувати тільки команди на мові Python. Вводити `>>>`

- не потрібно, Python буде робити це самостійно. Для виходу з консолі Python, в будь-який момент - необхідно ввести `exit()` або використовувати поєднання клавіш `Ctrl + Z` для Windows і `Ctrl + D` для Mac / Linux.

Калькулятор в консолі

Спробуємо набрати простий математичний вираз, $2 + 3$, і натиснути `enter`.

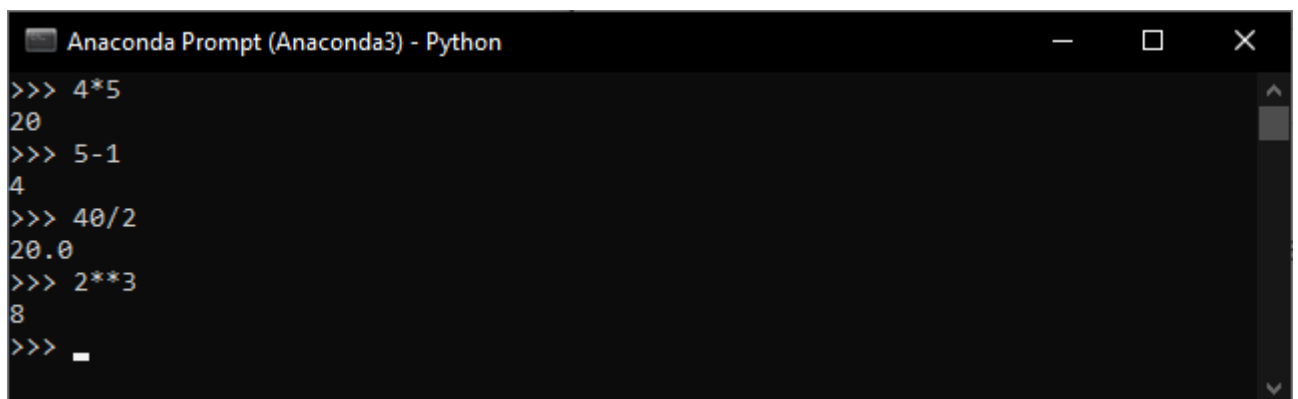


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
(base) C:\Users\neeki>Python
Python 3.7.4 (default, Aug  9 2019, 18:34:13) [MSC v.1915 64 bit (AMD64)] :: Anaconda, Inc. on win32
Type "help", "copyright", "credits" or "license" for more information.
>>> 2+3
5
>>> _
```

Рисунок 1.2 – Результат виконання математичної операції

Як можна переконатися Python знає математику! Також можливе виконання і інших арифметичних дій, як: $4 * 5$; $5 - 1$; $40/2$.

Щоб обчислити ступінь числа, наприклад, 2 у кубі, ми вводимо: $2^{**}3$.

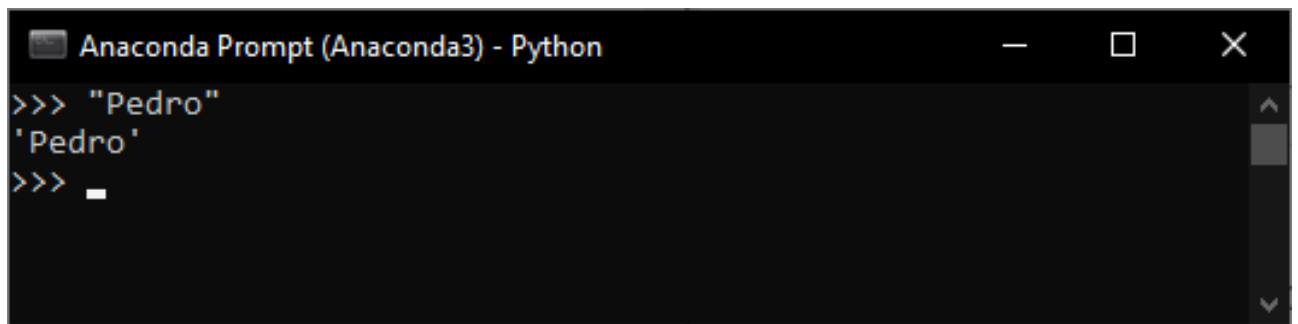


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> 4*5
20
>>> 5-1
4
>>> 40/2
20.0
>>> 2**3
8
>>> _
```

Рисунок 1.3 – Результат виконання математичної операції

Рядки

Для прикладу роботи з рядками спробуємо ввести своє ім'я. Рядки необхідно вводити в лапках:

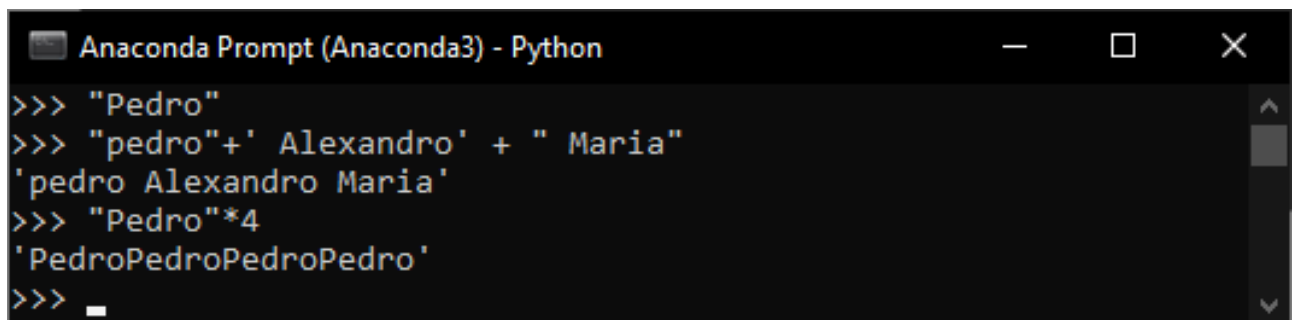


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> "Pedro"
'Pedro'
>>> _
```

Рисунок 1.4 – Результат ведення рядка в консолі

Рядок повинен завжди починатися і закінчуватися однаковими символами. Їми можуть бути одинарні (') або подвійні (") лапки.

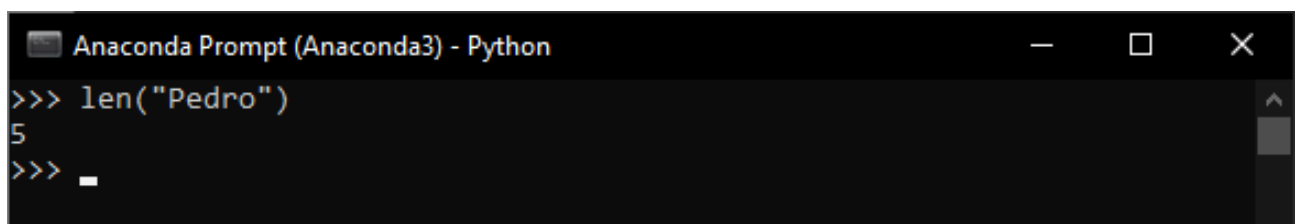
Над рядками також можуть проводитися арифметичні операції:


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> "Pedro"
>>> "pedro" + ' Alexandro' + " Maria"
'pedro Alexandro Maria'
>>> "Pedro"*4
'PedroPedroPedroPedro'
>>> _
```

Рисунок 1.5 – Результат виконання математичних операцій над рядками

Для обчислення кількості символів у рядку використовується метод `len()`.


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> len("Pedro")
5
>>> _
```

Рисунок 1.6 – Результат виклику методу

Встановлення **Jupyter lab**

JupyterLab – це інтерактивне середовище розробки для роботи з блокнотами, кодом і даними. Проект Jupyter існує для розробки програмного

забезпечення з відкритим вихідним кодом, відкритих стандартів і сервісів для інтерактивних та відтворюваних обчислень.

Використовувати JupyterLab ми будемо для виконання лабораторних, а саме написання, збереження, компіляції і запуску коду. Відкрити JupyterLab можна з пакету Anaconda. Більш детально ознайомитися з JupyterLab можна на сайті <https://proglab.io/p/jupyter>.

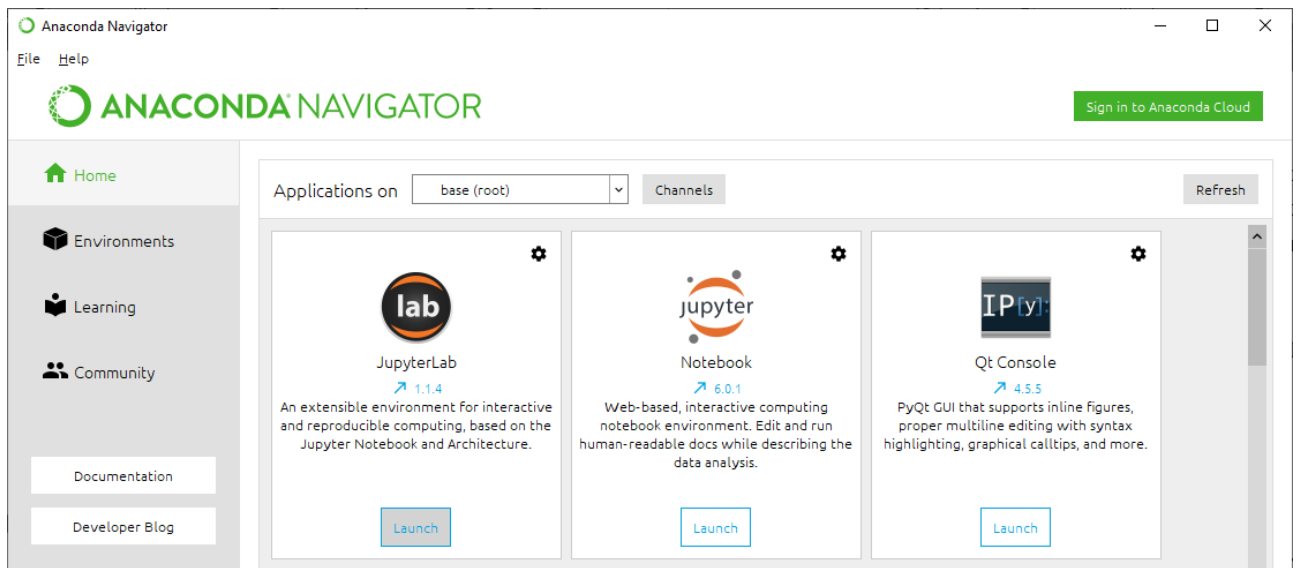

Рисунок 1.7 – Вигляд програми

Структура програми Python

У багатьох мовах програмування для розмежування блоків коду використовуються фігурні дужки. В Python використовуються відступи:

```
# приклад відступів у вкладених циклах for
for i in [ 1, 2, 3, 4, 5 ] :
    print (i) # перший рядок у блоці for i
    for j in [1, 2, 3, 4, 5 ] :|
        print ( j ) # перший рядок у блоці for j
        print (i + j) # останній рядок у блоці for j
    print (i) # перший рядок у блоці for i
print ( "цикли закінчились " )
```

Рисунок 1.8 – Демонстрація використання відступів

Це робить код легким для читання, але в той же час змушує стежити за форматуванням. Пропуск всередині круглих і квадратних дужок ігнорується, що полегшує написання багатослівних виразів:

```
# приклад багатослівного виразу
long_winded_computation = (1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10 +
11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 17 + 18 + 19 + 20)
print(long_winded_computation)
```

210

Рисунок 1.9 – Приклад багатослівного виразу

І дозволяє легко читати код:

```
# список списків
list_of_lists = [ [ 1 , 2, 3 ] , [4, 5, 6 ] , [ 7 , 8, 9 ] ]
# такий список списків легше читається
easy_to_read_list_of_lists = [[1, 2, 3 ] ,
                               [4, 5, 6 ] ,
                               [7, 8, 9 ] ]
print(easy_to_read_list_of_lists)
```

[[1, 2, 3], [4, 5, 6], [7, 8, 9]]

Рисунок 1.10 – Демонстрація структури програми

Для продовження оператора на наступному рядку використовується зворотна коса риса, втім, такий запис буде застосовуватися рідко:

```
two_plus_three = 2 + \
3
print(two_plus_three);|
```

5

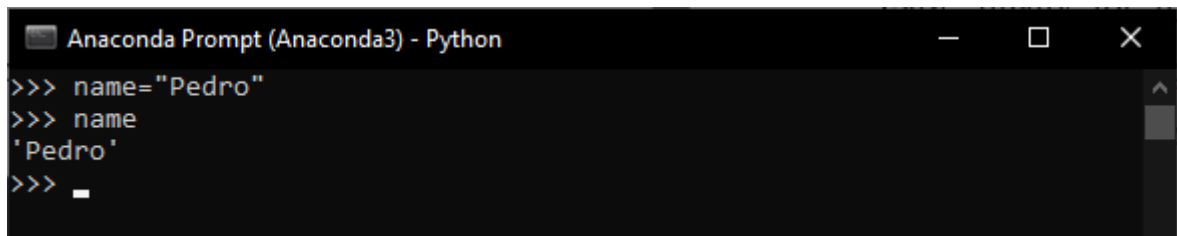
Рисунок 1.11 – Демонстрація продовження оператора на наступному рядку

Базові відомості щодо мови Python

Змінні

Змінна зберігає певні дані. Назва змінної в Python має починатися з алфавітного символу або зі знаку підкреслення і може містити алфавітно-цифрові символи і знак підкреслення. Крім того, назва змінної не повинна збігатися з назвою ключових слів мови Python. Ключових слів не так багато, їх легко запам'ятати: and, as, assert, break, class, continue, def, del, elif, else, except, False, finally, for, from, global, if, import, in, is, lambda, None, nonlocal, not, or, pass, raise, return, True, try, while, with, yield.

Наприклад, створимо змінну:

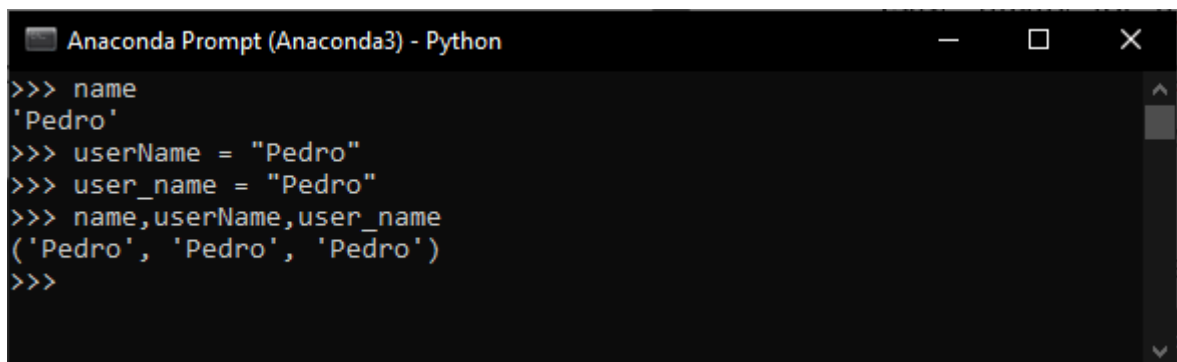


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> name="Pedro"
>>> name
'Pedro'
>>> _
```

Рисунок 1.12 – Створення змінної

Тут визначена змінна name, яка зберігає рядок "Pedro".

У Python застосовується два типи найменування змінних: camel case і underscore notation. Camel case має на увазі, що кожне нове підсловом в найменуванні змінної починається з великої літери. Underscore notation має на увазі, що підслова в найменуванні змінної поділяються знаком підкреслення. наприклад:


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> name
'Pedro'
>>> userName = "Pedro"
>>> user_name = "Pedro"
>>> name,userName,user_name
('Pedro', 'Pedro', 'Pedro')
>>>
```

Рисунок 1.13 – Демонстрація типів найменування

І також треба враховувати що назви змінних чутливі до регістру, тому змінні `name` і `Name` представлятимуть різні об'єкти.

Типи даних

Змінна зберігає дані одного з типів даних. В Python існує безліч різних типів даних, які поділяються на категорії: числа, послідовності, словники, набори:

boolean - логічне значення `True` або `False`.

int - представляє ціле число, наприклад, 1, 4, 8, 50.

float - представляє число з плаваючою точкою, наприклад, 1.2 або 34.76

complex - комплексні числа

str - рядки, наприклад "hello". В Python 3.x рядки представляють набір символів в кодуванні Unicode

bytes - послідовність чисел в діапазоні 0-255

byte array - масив байтів, аналогічний `bytes` з тим відмінністю, що може змінюватися

list - список

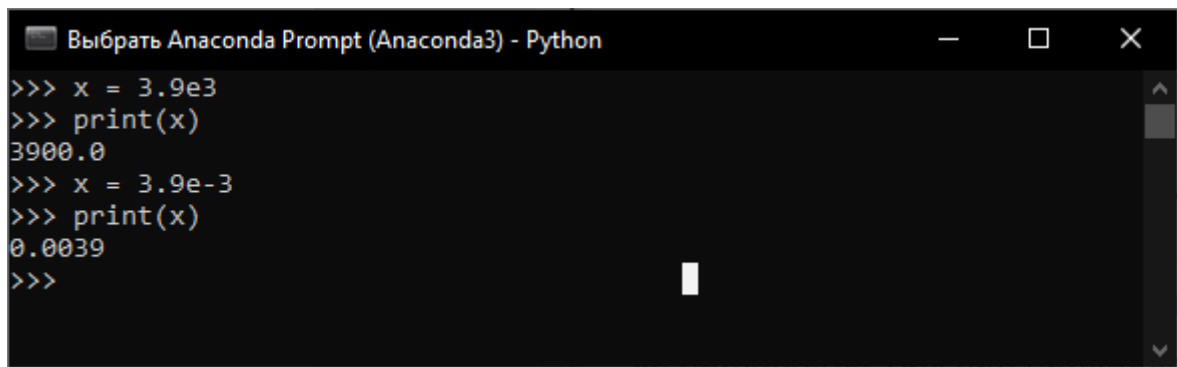
tuple - кортеж

set - неупорядкована колекція унікальних об'єктів

frozen set - те ж саме, що і `set`, тільки не може змінюватися (`immutable`)

dict - словник, де кожен елемент має ключ і значення

Python є мовою з динамічною типізацією. Він визначає тип даних змінної виходячи із значення, яке їй присвоєно. Так, при присвоєнні рядки в подвійних або одинарних лапках змінна має тип `str`. При присвоєнні цілого числа Python автоматично визначає тип змінної як `int`. Щоб визначити змінну як об'єкт `float`, їй присвоюється дробове число, в якому роздільником цілої і дробової частини є точка. Число з плаваючою крапкою можна визначати в експоненційній запису:

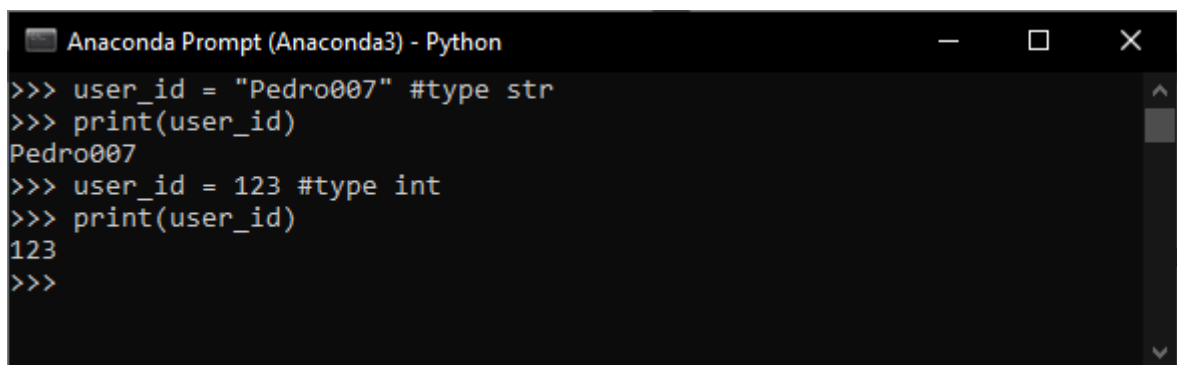


```
Выбрать Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> x = 3.9e3
>>> print(x)
3900.0
>>> x = 3.9e-3
>>> print(x)
0.0039
>>>
```

Рисунок 1.14 – Демонстрація експоненційного запису

Число float може мати тільки 18 значущих символів. Так, в даному випадку використовуються тільки два символи – 3.9. І якщо число занадто велике або занадто мало, то ми можемо записувати число у подібній нотації, використовуючи експоненту. Число після експоненти вказує ступінь числа 10, на яке треба помножити основне число – 3.9.

При цьому в процесі роботи програми ми можемо змінити тип змінної, присвоївши їй значення іншого типу:


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> user_id = "Pedro007" #type str
>>> print(user_id)
Pedro007
>>> user_id = 123 #type int
>>> print(user_id)
123
>>>
```

Рисунок 1.15 – Зміна типу даних змінної

За допомогою функції `type()` можна динамічно дізнатися поточний тип змінної:


```
Anaconda Prompt (Anaconda3) - Python
>>> user_id = 123 #type int
>>> print(user_id)
123
>>> print(type(user_id))
<class 'int'>
>>> _
```

Рисунок 1.16 – Визначення типу даних

Списки

Однією з найважливіших структур даних в Python є список. Це просто впорядкована сукупність (або колекція), схожа на масив в інших мовах програмування, але з додатковими функціональними можливостями.

```
integer_list = [1, 2, 3] # список цілих чисел
heterogeneous_list = ["строка", 0.1, True] # різnorідний список
list_of_lists = [integer_list, heterogeneous_list, []] # список списків

list_length = len(integer_list) #довжина списку = 3
list_sum = sum(integer_list) #сума значень у списку = 6
```

Рисунок 1.17 – Демонстрація роботи зі списком

Встановлювати значення і отримувати доступ до n-го елемента списку можна за допомогою квадратних дужок:

```
buf = list(range(10)) # створює список {0, 1, . . . , 9}
zero = buf[0] # = 0, списки нуль-індексні, тобто индекс 1-го елемента = 0
one = buf[1] # = 1
nine = buf[-1] # = 9, отримати останній елемент
eight = buf[-2] # = 8, отримати передостанній елемент
buf[0] = -1 # тепер x = { -1, 1, 2, 3, . . . , 9}
print(buf)

[-1, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9]
```

Рисунок 1.18 – Отримання доступу до n-го елемента списку

Крім цього, квадратні дужки застосовуються для «нарізки» списків:

```

first_three = buf[:3] # перші три = [-1 , 1, 2]
three_to_end = buf[3:] #з третього до кінця = {3, 4, ... , 9}
one_to_four = buf[1:5] # з першого по четвертий = {1 , 2, 3, 4}
last_three = buf[-3:] # останні три = { 7, 8, 9}
without_first_and_last = buf[1:-1] # без першого та останнього = {1 , 2, ... , 8}
copy_of_x = buf[:] # копія списку x= [ -1, 1, 2, ... , 9]
print(first_three,three_to_end,one_to_four,last_three,without_first_and_last,copy_of_x)

```

[-1, 1, 2] [3, 4, 5, 6, 7, 8, 9] [1, 2, 3, 4] [7, 8, 9] [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8] [-1, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9]

Рисунок 1.19 – Демонстрація «нарізки» списків

В Python є оператор `in`, який перевіряє належність елемента списку:

```

1 in [1, 2, 3] #True
0 in [1, 2, 3] #False

```

Рисунок 1.20 – Перевірка належності елемента списку

Перевірка полягає в почерговому перегляді всіх елементів, тому користуватися ним стоїть тільки тоді, коли точно відомо, що список невеликий або неважливо, скільки часу піде на перевірку.

Списки легко зчіплювати один з одним:

```

In [ ]: x = [1, 2, 3]
        x.extend ( [ 4, 5, 6] ) # тепер x = {1, 2, 3, 4, 5, 6}

```

Рисунок 1.21 – Зчіплення списку

Якщо потрібно залишити список `x` без змін, то можна скористатися складанням списків:

```
buf = [1, 2, 3]
z = buf + [4, 5, 6] #z= (1, 2, 3, 4, 5, 6] ; buf не змінився
print(buf,z)
```

[1, 2, 3] [1, 2, 3, 4, 5, 6]

Рисунок 1.22 – Складання списку

Модулі (Імпорт бібліотек)

Деякі бібліотеки середовища програмування на основі Python не завантажуються за замовчуванням. Для того щоб ці інструменти можна було використовувати, необхідно імпортувати модулі, які їх містять.

Один з підходів полягає в тому, щоб просто імпортувати сам модуль:

```
import math
sn=math.sin; cs=math.cos; p=math.pi
uno=sn(0.3*p)**2 + cs(0.3*p)**2;
print(uno)
```

1.0

Рисунок 1.23 – Імпортування модуля

Тут `math` – це назва модуля, що містить функції і константи для 'роботи з регулярними виразами. Імпортувавши таким способом весь модуль, можна звертатися до функцій, випереджаючи їх префіксом `math`.

Функції модуля `math`

<code>acos(x)</code>	<code>cosh(x)</code>	<code>ldexp(x,y)</code>	<code>sqrt(x)</code>
<code>asin(x)</code>	<code>exp(x)</code>	<code>log(x)</code>	<code>tan(x)</code>
<code>atan(x)</code>	<code>fabs(x)</code>	<code>sinh(x)</code>	<code>frexp(x)</code>
<code>atan2(x,y)</code>	<code>floor(x)</code>	<code>pow(x,y)</code>	<code>modf(x)</code>
<code>ceil(x)</code>	<code>fmod(x,y)</code>	<code>sin(x)</code>	
<code>cos(x)</code>	<code>log10(x)</code>	<code>tanh(x)</code>	

Якщо в коді змінна з ім'ям `math` вже є, то можна скористатися псевдонімом модуля:

```
import math as math_lib
sn=math_lib.sin; cs=math_lib.cos; p=math_lib.pi
uno=sn(0.5*p)**2 + cs(0.5*p)**2;
print(uno)
```

1.0

Рисунок 1.24 – Використання псевдоніма модуля

Ім'я користувача використовують також в тих випадках, коли імпортований модуль має громіздке ім'я або коли в коді відбувається часте звертання до модуля. Якщо з модуля потрібно отримати кілька конкретних значень, то їх можна імпортувати в явному вигляді і використовувати без обмежень:

```
from collections import defaultdict, Counter
lookup = defaultdict(int)
my_counter = Counter()
```

Рисунок 1.25 – Отримання конкретних значень з модуля

Керуючі конструкції

Оператори розгалуження (if, else, elif)

Як і в більшості інших мов програмування, дії можна виконувати за умовою, застосовуючи оператори розгалуження, такі як:

if – якщо + умова,

elif – інакше якщо + умова,

else – інакше.

```
x1=1
y1=2
y2=3
if x1 > y1:
    message= "якщо 1 було б більше 2"
elif x1 > y2:
    message = "коли попередня умова була невиконана, а нова умова виконалася"
else:
    message = " коли всі попередні умови не виконуються, використовується else "
print(message)
```

коли всі попередні умови не виконуються, використовується else

Рисунок 1.26 – Використання операторів розгалуження

Цикли (while, for)

В Python є цикл while, який працює як і в інших мовах програмування.

while <умова>: - тіло циклу

Тобто всі операції записані в тілі циклу будуть повторно виконуватися до тих пір, доки умова циклу не перестане бути істинною.

```
t = 0
while t < 5:
    print (t, "не більше 5")
    t += 1 #збільшуємо x
print("кінець виконання циклу")
```

```
0 не більше 5
1 не більше 5
2 не більше 5
3 не більше 5
4 не більше 5
кінець виконання циклу
```

Рисунок 1.27 – Використання циклу while

Однак частіше буде використовуватися цикл for спільно з оператором in:

for <змінна> **in** <діапазон>: блок

Блок коду після заголовка виконується Доті, поки змінна належить діапазону (причому цим діапазоном може бути список, числова послідовність, рядок, інша послідовність якихось проіндексованих значень):

```
for c in range (10) : # доки c належить діапазону 0-10
    print (c, "менше 10" )
print("кінець циклу")
```

```
0 менше 10
1 менше 10
2 менше 10
3 менше 10
4 менше 10
5 менше 10
6 менше 10
7 менше 10
8 менше 10
9 менше 10
кінець циклу
```

Рисунок 1.28 – Використання циклу for

Якщо потрібно більш складна логіка управління циклом, то можна скористатися операторами **continue** та **break**:

```
for f in range (10) :  
    if f == 3:  
        continue # перейти відразу до наступної ітерації  
    if f == 5:  
        break  
    print (f)  
print ("Кінець циклу")
```

```
0  
1  
2  
4  
Кінець циклу
```

Рисунок 1.29 – Використання операторів continue та break

Істинність

Булеві змінні в Python працюють так само, як і в більшості інших мов програмування лише з одним винятком - вони пишуться з великої літери (**True**, **False**):

```
one_is_less_than_two = 1 < 2 #True  
true_equals_false = True == False #False|
```

Рисунок 1.30 – Демонстрація булевих змінних

В Python може використовуватися будь-яке значення там, де очікується логічний тип Boolean. Всі наступні елементи мають логічне значення False:

- False; .
- None;
- set() (множина);
- [] (пустий список);
- {} (пустий словник);
-

Завдання до виконання

Практична робота складеться з 2-х частин. Перша буде виконуватися в консолі і необхідна для знайомства з базовими функціями Python. Друга частина буде виконуватися в середовищі JupyterLab, і необхідна для закріплення вивчення базових керуючих конструкцій мови Python.

Перше завдання (варіанти див. таб. 1.1)

- Створити 2 змінні X , Y типу рядок, з власним ім'ям та прізвищем;
- Поєднати рядки через прогалину та зберегти результат у змінній Z ;
- Підключити модуль `math` та виконати розрахунок:

$$(N + \text{func}(N \bmod 5)) * (N \bmod 10)$$

Де:

N – номер студента у журналі;

`func` - визначається згідно з варіантом.

- Всі проміжні дані надрукувати.

Друге завдання (варіанти див. таб. 1.2)

- Створити рядок довжиною $(10 + N \bmod 5)$, де N – номер студента у журналі;
- Виконати завдання згідно власного варіанту (таб. 1.2).

Таблиця 1.1 – Варіанти завдань

№	Завдання	№	Завдання
1.	<code>fabs</code>	9.	<code>cos</code>
2.	<code>factorial</code>	10.	<code>sin</code>
3.	<code>log10</code>	11.	<code>tan</code>
4.	<code>log2</code>	12.	<code>atanh</code>
5.	<code>sqrt</code>	13.	<code>asinh</code>
6.	<code>acos</code>	14.	<code>tanh</code>
7.	<code>asin</code>	15.	<code>sqrt</code>
8.	<code>atan</code>	16.	<code>sinh</code>

Таблиця 1.2 – Варіанти завдань

№	Завдання
1.	Масив $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ містить велику кількість нульових елементів. Визначити положення і розмір найбільш довгої серії таких елементів.
2.	Заданий масив $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$, в якому можуть бути однакові числа. Знайти максимальний і мінімальний елементи серед неповторюваних чисел.
3.	З масиву чисел $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ вилучити всі парні за значенням елементи.
4.	У масиві $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ поміняти місцями перший і другий негативні елементи, третій і четвертий негативні елементи тощо.
5.	Елементи масиву $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ – це послідовність цифр цілого числа. Переставити цифри числа у зворотному порядку
6.	Відомо, що в цілочисельному масиві $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ три і тільки три числа, що є рівними між собою. Знайти ці числа
7.	За однократний перегляд масиву знайти його максимальний позитивний елемент $X_{\max}$
8.	Перетворити масив X , розташувавши спочатку його негативні, а потім позитивні елементи, зберігши при цьому в групі негативних та позитивних елементів їх вихідний відносний порядок.
9.	У масиві $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ поміняти місцями перший і другий позитивні елементи, третій і четвертий позитивні елементи тощо.
10.	Заданий масив цілих чисел $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$. Сформувати масив $Y=(y_1, y_2, \dots, y_m)$, помістивши в нього в порядку убутання всі позитивні числа, що входять у масив X .
11.	Заданий цілочисельний масив $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$, у якому можуть бути однакові числа. Підрахувати кількість повторюваних чисел у масиві.
12.	Виконати циклічне зрушення масиву $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ на 5 елементів вліво.
13.	Виконати циклічне зрушення масиву $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ на 3 елементів вправо.
14.	Масив $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$ містить велику кількість нульових елементів. Визначити положення і розмір найбільш довгої серії ненульових елементів.
15.	Заданий масив цілих чисел $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$. Сформувати масив $Y=(y_1, y_2, \dots, y_m)$, помістивши в нього в порядку убутання всі негативні числа, що входять у масив X .
16.	Заданий масив цілих чисел $X=(x_1, x_2, \dots, x_n)$. Сформувати масив $Y=(y_1, y_2, \dots, y_m)$, помістивши в нього в порядку убутання всі різні (неповторювані) числа, що входять у масив X .

Приклад виконання

Варіант № 16.

```
C:\Users\aharo>python
Python 3.10.11 (tags/v3.10.11:7d4cc5a, Apr 5 2023, 00:38:17) [MSC v.1929 64
bit (AMD64)] on win32
Type "help", "copyright", "credits" or "license" for more information.
>>> X="Ivan"
>>> Y="Ivanov"
>>> Z=X+" "+Y
>>> Z
'Ivan Ivanov'
>>> import math
>>> func=math.sinh
>>> X=(16+func(1))*6
>>> X
103.0512071618628
>>> |
```

Рисунок 1.31 – Виконання першої частини

```
[1]: x=[1,2,2,4,5,8,4,3,18,11,11] # вхідний масив
k=0 # лічильник
imax=0 # номер максимального елемента
max=x[0] # значення максимального елемента
# сортування масиву
while k<len(x)-1:
    j=k
    imax=k
    max=x[k]
    while j<len(x):
        if max<x[j]:
            max=x[j]
            imax=j
        j+=1
    x[imax]=x[k]
    x[k]=max
    k+=1
print(x) # демонстрація відсортованого масиву
y=[] # створення нового масиву
# перенесення неповторюваних елементів до нового масиву
for i in range(len(x)):
    buf=x[i]
    num=0
    for j in range(len(x)):
        if x[i]==x[j]:
            num+=1
    if num==1:
        y+=x[i]
print(y) # демонстрація результуючого масиву

[18, 11, 11, 8, 5, 4, 4, 3, 2, 2, 1]
[18, 8, 5, 3, 1]
```

Г 1.

Рисунок 1.32 – Виконання другої частини

Контрольні запитання

1. Що таке змінна і для чого вони використовуються?
2. Що таке тип даних, які існують типи даних у Python.
3. Як отримати поточний тип даних змінної у Python?
4. Операції розгалуження, як та для чого застосовуються.
5. Як відокремлюються блоки коду у Python.
6. Пробільні символи у Python та їх застосування.
7. Як задаються рядки у Python, для чого використовуються, можливі типи даних у межах одного рядка.
8. Булеві змінні у Python, для чого використовуються та які значення можуть приймати.
9. Цикли у Python, для чого використовуються, відмінності циклів While та For.
10. Складна логіка управління циклом, оператори continue та break.

Оформлення звіту

- 1) Титульний лист;
- 2) Мета роботи;
- 3) Номер варіанту та умови завдання;
- 4) Програмний код з коментарями;
- 5) Скріни роботи програми;
- 6) Висновки